

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 173/2015
03.03.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.С., због кривичног дела тешко дело против безбедности саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., адвоката И.С., поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Нишу Кж2 973/14 од 20.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., поднет против правноснажног решења Апелационог суда у Нишу Кж2 973/14 од 20.11.2014. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2 973/14 од 20.11.2014. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног С.С. изјављена против решења Вишег суда у Врању Кв бр.218/14 од 17.10.2014. године, којим је одбачен захтев за понављање кривичног поступка завршен правноснажном пресудом Вишег суда у Врању К бр.34/13 од 31.01.2014. године.

Против наведеног решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.С., адвокат И.С., због повреде закона, али из образложења произилази да је захтев поднет због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се побијано решење преиначи тако што ће се усвојити захтев за понављање поступка окончаног правноснажном пресудом Вишег суда у Врању К бр.34/13 од 31.01.2014. године или да се побијано решење укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда закона, али из образложења произилази да је исти поднет због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Наведено међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим овог разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, Врховни касациони суд је поднети захтев оценио као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**